

4. Павліха Н.В., Цимбалюк І.О., Савчук А.Ю. Сталій розвиток туризму та рекреації: сучасні виклики й перспективи для України: монографія. Луцьк: Вежа-Друк, 2022. 211 с.

5. Туристичні послуги і туроператорська діяльність: конспект лекцій для студентів денної та заочної форми навчання / Упорядники: С.М. Калініченко, С.О. Заїка. Харків: ДБТУ, 2023 108 с.

УДК: 336.8

РЕКРЕАЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ТА РЕСУРСНИЙ ПОТЕНЦІАЛ, ЯК ЧИННИКИ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ СФЕРИ В УКРАЇНІ

Гребінюк В.Д., здобувач вищої освіти,*

Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-8141-5374>

Зараз наша країна знаходиться у фазі фундаментальних перетворень для подальшого політичного та соціально-економічного прогресу країни. Туристичні оператори та турагенції мають знайти нові способи просування своїх туристичних послуг, щоб продовжувати розвиток і посилювати свій соціальний вплив на геопросторовому рівні. Зміни геополітичної ситуації та перехід до європейських напрямків розвитку мають великий вплив на індустрію туризму, змушуючи туристичні підприємства шукати нові форми діяльності на міжнародному туристичному ринку та використовувати національні туристичні ресурси для надання нових туристичних продуктів.

Вибір туристом регіону для відвідування залежить від доступності ресурсів і рекреаційної діяльності в регіоні. Крім того, наявність інформації про регіон через культурні зручності, транспорт, візові вимоги та економічну інфраструктуру також сильно впливає на їхній вибір. Також важлива легкість, з якою туристи можуть ділитися інформацією про свою подорож зі своїми друзями та широкою громадськістю [1].

Україна є однією з провідних європейських країн з цінними природними лікувальними силами, історичними та культурними ресурсами, які є особливо привабливими для вітчизняних та іноземних туристів і дозволяють створювати конкурентоспроможні туристичні

* Науковий керівник – кандидат економічних наук, доцент В.В. Мерчанський

продукти, що базуються на різних видах туризму та відповідають вимогам європейського туристичного ринку [2].

Найпоширенішим напрямком у туризмі є культурний туризм. Його основою залишаються багаті культурно-історичні ресурси України. До початку 2022 року відмічалася позитивна тенденція в цьому напрямку. Так, тури країною постійно розвивалися разом із зростанням європейського інтересу до історичної так і політичної ситуації в Україні, як до «Революції Гідності». Це пов'язано з посиленням їхньої уваги до таких важливих об'єктів всесвітньої спадщини України, як історико-культурні об'єкти. Попитом постійно користуються й екскурсії, пов'язані з етнічним туризмом: «Єврейський Київ», «Німецькі адреси в Києві», «Польські написи довоєнного Львова» тощо.

Перспективним напрямком туризму в Україні є медичний туризм. Медичний туризм - це поїздка в іншу країну для отримання медичної допомоги. Деякі клініки в Україні використовують сучасні методи лікування, які коштують дешевше аналогічних європейських послуг і тут працюють відомі фахівці. На жаль, якість медичних послуг у цих клініках не має стандартизованих критеріїв [3]. Це вимагає співпраці між різними державними установами, промисловістю, медичними установами та туристичними операторами для вирішення проблем, пов'язаних із цим видом туризму.

Екологічний туризм в Україні тільки почав розвиватися. Даний вид туризму має великий рекреаційно-туристичний потенціал завдяки національним паркам, біосферним заповідникам, регіональним ландшафтним паркам, ботанічним, дендрологічним паркам дозволяє говорити про майбутнє туристичного ринку країни на світовій арені. Екологічний туризм також називають екотуризмом. Це стосується відповідальних подорожей до природних зон, які підтримують здоров'я місцевого населення та зберігають довкілля [4].

Очікується, що у повоєнний період з урахуванням світового туристичного досвіду в Україні буде зосереджено більше уваги на ресурсному потенціалі та рекреаційній привабливості держави, за допомогою розробок тематичних турів та екскурсій, публікуванні інформаційних та рекламних постів, статей та відеороликів у соціальних мережах. Через гостру конкуренцію якість послуг, що надаються в цій галузі, швидко зростатиме. Люди також витратять більше грошей на подорожі, ніж на інші витрати. Деякі з найважливіших аспектів інтенсивності туристичного руху країни визначаються природним шляхом: погода і клімат, рельєф місцевості, наявність виходу до води, а також організацію транспортних маршрутів [5].

Отже, туристичні ресурси України мають великий потенціал, який представлений природними, історико-культурними ресурсами, на яких можна розвивати різні види туризму, такі як пізнавальний, оздоровчий, медичний, екологічний, сільський тощо. Покращення туристичної індустрії дає можливість розкрити ресурсний потенціал туризму, сприяє розвитку в'їзного туризму, що позитивно вплине на туристичний імідж України у світі.

Бібліографічний список:

1. Новосад Н.О. Суспільно-географічні фактори розвитку в'їзного туризму України. *Географія та туризм*. 2010. Вип. 8. С. 37-41. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/gt_2010_8_10
2. Стратегія розвитку туризму і курортів: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 06.08.2008 р. № 1088-р. *Офіційний вісник України*. 2008. № 60. Ст. 2041. С. 27-32.
3. Сергійко В.Ф. Деякі аспекти розвитку медичного туризму в Україні. Проблеми міжнародного туризму збірник наукових статей / ред. О.О. Бейдик, В.О. Горбик, Ю.Б. Забалдіна [та ін.]; ФПУ, Інститут туризму. Київ, 2010. С. 430-440.
4. The international ecotourism society. URL: <http://www.ecotourism.org>
5. Абрамов В.В., Топокошкур М.В. Історія туризму. Підручник. ХНАМГ, 2010. 294 с.

ПРОБЛЕМИ ТА НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ

Грібнік А.В., здобувач третього рівня вищої освіти*,
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0266-3006>

Нормативно-правове забезпечення рекреаційно-туристичної сфери в Україні на сьогоднішній день налічує близько 600 законів та нормативно-правових актів, указів Президента, постанов Кабінету Міністрів, тощо. Незважаючи на це, у забезпеченні нормативно-правової бази та методах державного регулювання туристичної діяльності існують проблеми. Найголовнішою проблемою

* Науковий керівник – кандидат економічних наук, доцент С.М. Калініченко